

ຮ່ວມກັນດ້ານຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ແລະ ສະພາບອາກາດ

ຄັງເກັບວິທີປະຕິບັດທີ່ດີສໍາລັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການເຊື່ອມໂຍງວຽກງານ DRR ແລະ CCA
ໃນອາຊຽນ

ສັງລວມ

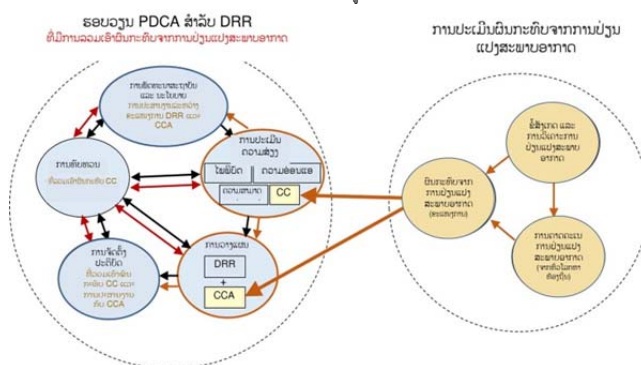
ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ກັບການປ່ຽນສະພາບອາກາດ ດັ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ຈະແຈ້ງການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງເຫດການໄພພິບັດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງພວກມັນໃນຊ່ວງໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ, ແລະ ການສຶກສາວິໄຈທີ່ພື້ນເດັ່ນກ່ຽວກັບການຄາດຄະເນການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ. ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນກໍາລັງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ການການພັດທະນາທາງເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມທີ່ວ່ອງໄວ ແລະ ໂອກາດດ້ານການພັດທະນາຂອງປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຈະມີຄວາມສ່ຽງ ຖ້າໄພອັນຕະລາຍທີ່ເກີດຈາກການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ຮີບດ່ວນ. ການເຊື່ອມໂຍງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ (DRR) ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບອາກາດ (CCA) ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາລະດັບປະເທດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈະແກ້ໄຂໄພອັນຕະລາຍຈາກການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດໃນແບບທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ເພາະວ່າພວກມັນສ້າງສະພາບແວດລ້ອມການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງທີ່ເອື້ອອໍານວຍໃຫ້ແກ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃນໄລຍະຍາວ (ຮູບ 1).

ໂດຍຮັບຮູ້ຄວາມຈຳເປັນໃນການເຊື່ອມໂຍງວຽກງານ DRR ແລະ CCA ເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບົບສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງໃນປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ, JICA ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ 'ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ ແລະ ກອບນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການເຊື່ອມໂຍງວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ (DRR) ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ (CCA)'. ໂຄງການມີຈຸດປະສົງປະເມີນລະດັບໃນປັດຈຸບັນຂອງການເຊື່ອມໂຍງອົງປະກອບ CCA ເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍ DRR ແລະ ລະບົບສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ລະບຸວິທີປະຕິບັດທີ່ດີສຸດທີ່ສາມາດນຳໄປຜັນຂະຫຍາຍໃນທົ່ວພາກພື້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ທີມງານໂຄງການ JICA ໄດ້ລະບຸວິທີປະຕິບັດທີ່ດີຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ໃຫ້ໂອກາດໃນການເຊື່ອມໂຍງວຽກງານ DRR ແລະ CCA ສໍາລັບປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນຜ່ານການທົບທວນເອກະສານ, ການສຳພາດພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການຢ້ຽມຢາມພາກສະໜາມ (ຮູບ 2). ທີມງານໄດ້ເລືອກວິທີປະຕິບັດທີ່ສາມາດຖ່າຍທອດໄດ້, ນຳໃຊ້ໄດ້ ແລະ ເປັນບ່ອນອ້າງອີງທີ່ດີສໍາລັບທຸກປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນເພື່ອເຜີຍແຜ່ໃນຂອບເຂດທີ່ກວ້າງກວ່າ ເຊິ່ງກວມເອົາບັນຫານໍ້າຖ້ວມ, ພະຍຸ, ດິນເຈື່ອນ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ. ພວກມັນລວມມີການເຊື່ອມໂຍງການຄາດຄະເນສະພາບອາກາດເຂົ້າໃນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ວິທີປະຕິບັດທີ່ປະສານສົມທົບນະໂຍບາຍ DRR ແລະ CCA, ຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ລະບົບໃຫ້ທຶນ. ພວກມັນມີຜົນປະໂຫຍດດ້ານ CCA ແລະ DRR ໃນສັດສ່ວນທີ່ສູງເມື່ອທຽບກັບວິທີປະຕິບັດໃນສະພາບການປົກກະຕິ.

ວິທີປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ເລືອກມາຖືກນຳສະເໜີເປັນຫົກຫົວຂໍ້ຄື ກົດໝາຍ, ກົດລະບຽບ ແລະ ນະໂຍບາຍ; ການຈັດວາງດ້ານສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ; ການຈັດວາງດ້ານການເງິນ; ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ; ການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ

ປະຕິບັດ; ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ. ມີການອະທິບາຍວິທີປະຕິບັດທີ່ດີສໍາລັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານ DRR ແລະ CCA ແລະ ປັດໃຈຕ່າງໆສໍາລັບຄວາມສາມາດຜັນຂະຫຍາຍໄດ້ ຕາມມາດ້ວຍຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ.



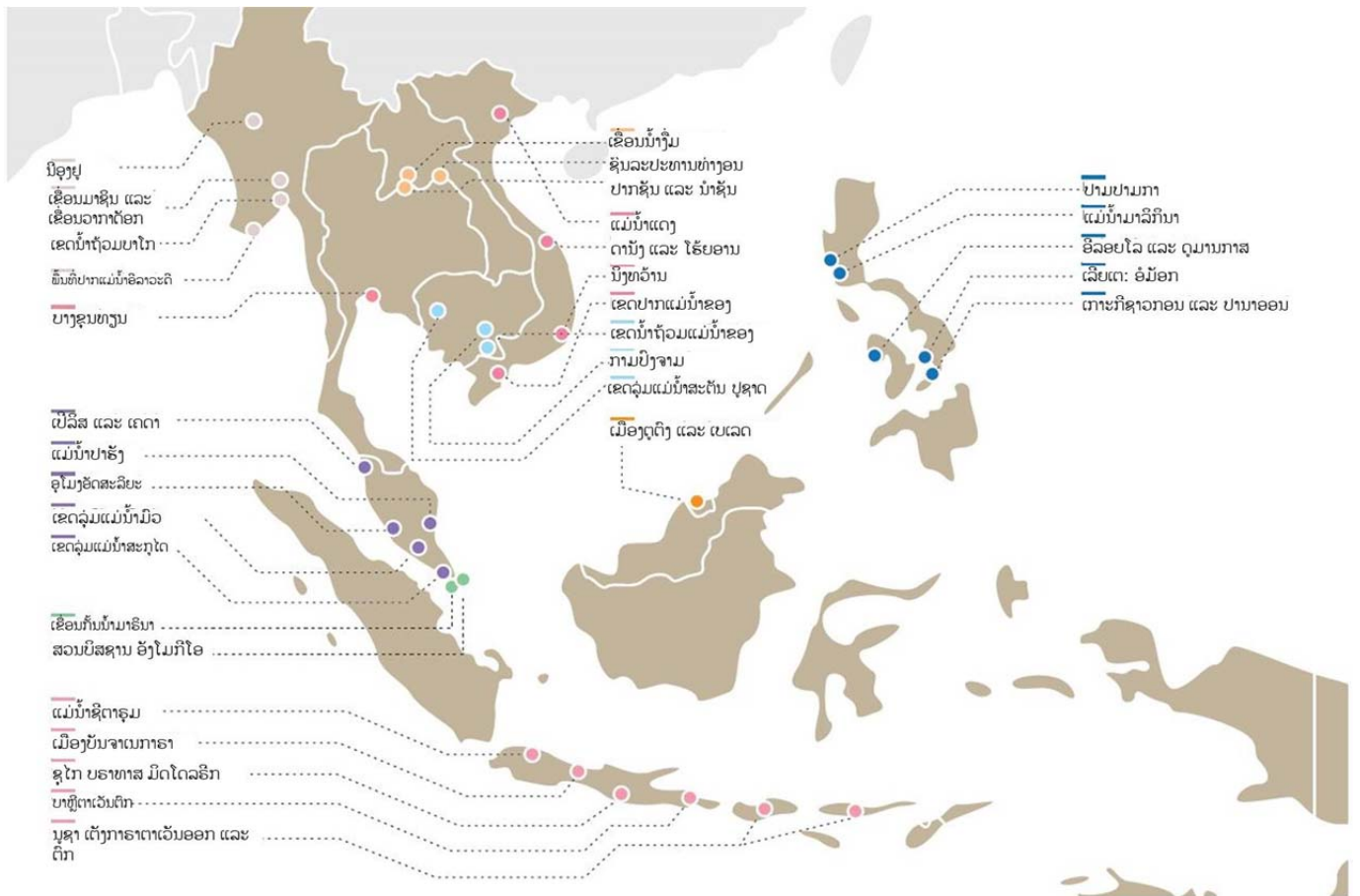
ຮູບ 1. ການເຊື່ອມໂຍງອົງປະກອບການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດເຂົ້າໃນກອບການຕັດສິນໃຈທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນສໍາລັບວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທີມງານໂຄງການ JICA

ຮູບແບບການເຊື່ອມໂຍງຂອງວິທີປະຕິບັດທີ່ດີ

ສັງລວມວິທີປະຕິບັດທີ່ດີຊື່ຍອກວ່າພາກພື້ນອາຊຽນໄດ້ສ້າງຄວາມຄືບໜ້າທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງໃນວຽກງານ DRR ແລະ CCA. ໃນຂະນະທີ່ການບັນລຸໄດ້ທໍາແຮງເຕັມສ່ວນໃນຫຼາຍໆຂົງເຂດແມ່ນຍັງໄກຈາກຄວາມເປັນຈິງຢູ່, ແຕ່ຄວາມຄືບໜ້າທີ່ເຮັດໄດ້ແມ່ນມີຫຼາຍສົມຄວນ ແລະ ບັນດາປະເທດສະມາຊິກແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະທີ່ເໝາະສົມໃນການທົບທວນຄືນຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນ ແລະ ເຮັດການແກ້ໄຂປັບປຸງຕ່າງໆເພື່ອກໍານົດທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນຊຸມປີຕໍ່ໄປ.

ກົດໝາຍ, ກົດລະບຽບ ແລະ ນະໂຍບາຍ: ບາງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນສາມາດລວມເອົາການເຊື່ອມໂຍງວຽກງານ DRR ແລະ CCA ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາຂອງເຂົາເຈົ້າໃນທັນທີເລີຍ (ດັ່ງໃນກໍລະນີຂອງແຜນພັດທະນາຂອງຟິລິບປິນ) ທີ່ໃຫ້ແຮງກະຕຸ້ນແກ່ທຸກກະຊວງ ແລະ ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ຢູ່ໃນແຜນການ ແລະ ຍຸດທະສາດຕາມຂະແໜງການ. ນະໂຍບາຍເຫຼົ່ານີ້ຍັງຊ່ວຍລະດົມຊັບພະຍາກອນດ້ານການເງິນທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບໜ່ວຍງານລັດຖະບານລະດັບສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນລຸ່ມກວ່າເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆໃນຕົວຈິງທີ່ແກ້ໄຂວຽກງານ DRR ແລະ CCA. ຢູ່ໃນລະດັບອື່ນ, ປະເທດສະມາຊິກອື່ນ ເຊັ່ນວ່າ ຟິລິບປິນ, ຫວຽດ ນາມ, ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ກຳປູເຈຍ ກໍາລັງສ້າງແຜນປະຕິບັດງານສະເພາະຂະແໜງການທີ່ນຳເອົາວາລະເລື່ອງການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດໄປສູ່ລະດັບຂະແໜງການສະເພາະສໍາລັບການສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງຕົວຈິງໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະຕິບັດ. ແຜນການຕາມຂະແໜງການເຫຼົ່ານີ້ກໍາລັງກໍານົດລະບຽບຂັ້ນຕອນສໍາລັບຄວາມຮັບຜິດຊອບແລະເພີ່ມຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການ



ຮູບ 2. ສະຖານທີ່ທີ່ທີມງານໂຄງການ JICA ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມເພື່ອກຳນົດວິທີປະຕິບັດທີ່ດີ, ກັນຍາ 2016 – ກຸມພາ 2017

ແຫຼ່ງ: ທີມງານໂຄງການ JICA

ແຊກແຊງຊ່ວຍເຫຼືອໃນຂັ້ນກະຊວງ. ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນທົ່ວໄປໃນພາກພື້ນແມ່ນ ແຜນການ DRR ແລະ CCA ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ (ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນສ່ວນໃຫຍ່). ແຜນການ DRR ຢູ່ລະດັບຊຸມຊົນແມ່ນເດັ່ນຊັດກວ່າ ແຜນການ CCA ລະດັບທ້ອງຖິ່ນໃນພາກພື້ນ. ແຜນການລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ເຫຼົ່ານີ້ກຳລັງໃຫ້ໂອກາດສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງວຽກງານ DRR ແລະ CCA ຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ເຖິງແມ່ນວ່າຕົວຢ່າງດັ່ງກ່າວຍັງບໍ່ທັນປະກົດຕົວຢ່າງຈະ ແຈ້ງກໍຕາມ.

ການຈັດວາງດ້ານສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ: ການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ, ກົດລະບຽບ ແລະ ແຜນການພຽງຢ່າງດຽວແມ່ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຖ້າບໍ່ມີກົນໄກດ້ານສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງທີ່ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຖ້າປະເທດສະມາຊິກບໍ່ປະສານກົນໄກດ້ານສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນຢ່າງຈິງຈັງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ວາງອອກໃໝ່ນັ້ນ. ການຈັດວາງດ້ານສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງເລີ່ມຈາກລະດັບປະເທດໄປສູ່ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ວາງອອກ. ລະບົບ DRM ພາຍໃນປະເທດຂອງຟີລິບປິນ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍສາມາດຖືໄດ້ວ່າເປັນລະບົບທີ່ພັດທະນາເປັນຢ່າງດີຈາກຂັ້ນສູນກາງໄປສູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນລົງໄປຮອດຂັ້ນຊຸມຊົນ. ລະບົບສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງເຫຼົ່ານີ້, ເຊິ່ງບາງອັນຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນເບື້ອງຕົ້ນໂດຍມີຈຸດເນັ້ນໜັກໃສ່ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ, ມີຮູບແບບນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄລຍະຍາວ ແລະ ການສ້າງຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ແລະ ຟື້ນຕົວ. ນອກຈາກລະບົບສະຖາບັນສະເພາະສຳລັບວຽກງານ DRR ແລ້ວ, ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກຳລັງພະຍາຍາມປັບປຸງກະຊວງຂອງຕົນໃຫ້ທັນສະໄໝໂດຍການລວມກົມວາງແຜນເຂົ້າກັນ, ດັ່ງໃນກໍລະນີຂອງອົງການພັດທະນາໂຄງລ່າງລະດັບພາກພື້ນ (BPIW) ຂອງກະຊວງໂຍທາ ແລະ ເຄຫະ (PU) ຂອງອິນໂດເນເຊຍ ເຊິ່ງປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການກຳນົດນະ

ໂຍບາຍ, ແຜນການ, ຍຸດທະສາດ, ລະບຽບຂັ້ນຕອນ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳການດຳເນີນງານມາດຕະຖານຢູ່ຂັ້ນຂະແໜງການ. ຄ້າຍຄືນກັນ, ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການກຳລັງໄດ້ຮັບການປັບປຸງຕື່ມເຊັ່ນກັນ ດັ່ງໃນກໍລະນີຂອງຟີລິບປິນບ່ອນທີ່ມີການສ້າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈລະຫວ່າງຄະນະກຳມະການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ (NDRMC) ກັບຄະນະກຳມະການວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດແຫ່ງຟີລິບປິນ ເພື່ອໃຫ້ມີການຮ່ວມມື ແລະ ການປະສານງານກັນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ຢູ່ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ບັນດາຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງເຂດລຸ່ມນ້ຳໃນອິນໂດເນເຊຍກຳລັງຊ່ວຍສົ່ງເສີມການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດສຳລັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງເຂດລຸ່ມແມ່ນ້ຳ ແລະ ສາມາດມີບົດບາດສຳຄັນໃນການເຊື່ອມໂຍງວຽກງານ DRR ແລະ CCA.

ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນ: ການໃຫ້ທຶນແມ່ນອົງປະກອບສຳຄັນສຳລັບນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍພວກມັນເປັນໂຄງການ ແລະ ແຜນງານຕົວຈິງ ແລະ ສ້າງຜົນກະທົບໄລຍະຍາວ. ແນວໃດກໍຕາມ, ພົບວ່າການໃຫ້ທຶນທີ່ຈຳກັດແມ່ນໜຶ່ງໃນສາເຫດຮາກເຫງົ້າທີ່ສຳຄັນສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ມີຈຳກັດໃນພາກພື້ນ. ບັນດາປະເທດສະມາຊິກກຳລັງປັບປຸງການໃຫ້ວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີປະຕິບັດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເຊິ່ງລວມມີການສ້າງກອງທຶນຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດແຕ່ຂັ້ນສູນກາງລົງໄປຮອດທ້ອງຖິ່ນ, ດັ່ງໃນກໍລະນີຂອງຟີລິບປິນ, ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ກຳປູເຈຍ, ໄປຈົນຮອດມາດຕະການການລວມເອົາດ້ານການເງິນ (ຮູບ 3), ດັ່ງໃນກໍລະນີຂອງຟີລິບປິນ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ, ບ່ອນທີ່ຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ມີຄວາມສ່ຽງໄດ້ຮັບການໃຫ້ການເຂົ້າເຖິງການເງິນຈຸລະພາກທີ່ຂະແໜງທະນາຄານທາງການບໍ່ສາມາດໃຫ້ບໍລິການໄດ້. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນກຳລັງຊ່ວຍປະເທດສະມາຊິກໃນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ເຊັ່ນວ່າ ການປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການເງິນ

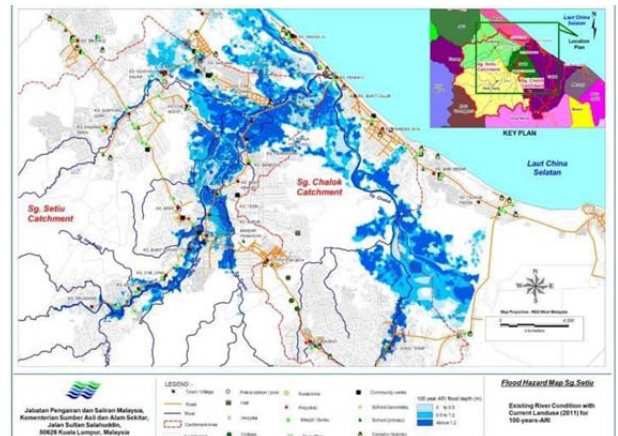
ຈຸລະພາກ, ແລະ ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ກຳລັງນັບເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ ໂດຍມີປະເທດນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນທີ່ຂະຫຍາຍມາດຕະການຕ່າງໆເພື່ອໃຫ້ທຶນວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ (ເຊັ່ນວ່າ ຟິລິບປິນ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ). ມາດຕະການບັບປຸງໃໝ່ ເຊັ່ນວ່າ ການຕິດປ້າຍລາຍຈ່າຍກຳລັງຊ່ວຍປະເທດຕ່າງໆກວດກາ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດສັນງົບປະມານທີ່ຈັດໃຫ້ແກ່ກິດຈະກຳ DRR ແລະ CCA (ເຊັ່ນວ່າ ຫວຽດນາມ ແລະ ຟິລິບປິນ). ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ຈະໄປພ້ອມກັນໃນການບັບປຸງບຸລະນະການຄວບຄຸມຄວາມສ່ຽງໂດຍທົ່ວໄປ.



ຮູບ 3. ມີໂອກາດທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງສຳລັບການຂະຫຍາຍການໃຫ້ທຶນແກ້ໄຂຄວາມສ່ຽງ ລວມທັງການເງິນຈຸລະພາກ ແລະ ປະກັນໄພ
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທຶມງານໂຄງການ JICA

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ: ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແຈ້ງບອກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທີ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະດັບທີ່ກຳນົດໄວ້ຂອງໄພພິບັດ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຮັດການຕັດສິນທາງຍຸດທະສາດທີ່ເໝາະສົມ. ການນຳໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ແມ່ນຂັ້ນຕອນທຳອິດສຳລັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ໂດຍມີ ຫຼື ບໍ່ມີຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ. ປະເທດໃນພາກພື້ນໄດ້ລິເລີ່ມມາດຕະການຕ່າງໆເພື່ອເຊື່ອມໂຍງ, ເຮັດໃຫ້ເປັນມາດຕະຖານ ແລະ ປະສານກົມກຽວຖານຂໍ້ມູນການສູນເສຍ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ ແລະ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາບອາກາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ. ຢູ່ອິນໂດເນເຊຍ, ຖານຂໍ້ມູນການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດທີ່ສ້າງຂຶ້ນອີງໃສ່ຊອບແວແບບແຫຼ່ງເປີດໄດ້ໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການເຮັດການວິເຄາະທີ່ງ່າຍດາຍກ່ຽວກັບການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ເຂົ້າໃຈແນວໂນ້ມ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດ. ໃນລະດັບພາກພື້ນ, ຄະນະກຳມາທິການແມ່ນ້ຳຂອງເປັນຜູ້ດຳເນີນລະບົບແບ່ງປັນຂໍ້ມູນອຸທິກກະສາດ ແລະ ການພະຍາກອນນ້ຳຖ້ວມທີ່ຊ່ວຍແຈ້ງເຕືອນບັນດາປະເທດເຂດລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ. ສູນ START ປະຈຳພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ເປັນຜູ້ດຳເນີນລະບົບແຈກຢາຍຂໍ້ມູນສະພາບອາກາດເພື່ອຊ່ວຍການປະເມີນຜົນກະທົບ, ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ ເຊິ່ງກວມເອົາຫຼາຍໆປະເທດໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້. ໃນຂະນະທີ່ການສ້າງແຜນທີ່ອັນຕະລາຍກຳລັງບັບປຸງຕື່ມຢ່າງຊ້າໆໃນພາກພື້ນ, ການສ້າງແຜນທີ່ອັນຕະລາຍຈາກດິນເຈື່ອນໃນປະເທດໄທສົມຄວນໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ເພາະວ່າມັນກວມເອົາຈາກຂັ້ນສູນກາງໄປຈົນຮອດຂັ້ນບ້ານ ເຊິ່ງອະທິບາຍພື້ນທີ່ສ່ຽງອັນຕະລາຍຈາກດິນເຈື່ອນຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ກຳນົດບ້ານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຈາກດິນເຈື່ອນ. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແມ່ນສ່ວນສຳຄັນຂອງການວາງແຜນ DRR ທີ່ຖືກເຮັດເລື້ອຍໆໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດໃນອະດີດຜ່ານມາ. ການລວມເອົາຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດໃນອະນາຄົດຕໍ່ກັບຄວາມຮ້າຍແຮງ ແລະ ໄລຍະເວລາຂອງອັນຕະລາຍທາງທຳມະຊາດເຂົ້າໃນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ໃນເລື່ອງນີ້, ການສ້າງ

ແຜນທີ່ອັນຕະລາຍຈາກນ້ຳຖ້ວມໃນມາເລເຊຍ ນຳໃຊ້ການຄາດຄະເນການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດທີ່ມີຢູ່ອະທິບາຍຜົນກະທົບຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມທີ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະດັບນ້ຳຖ້ວມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນອະນາຄົດ (ຮູບ 4). ຄ້າຍຄືກັນ, ແຜນທີ່ນ້ຳຖ້ວມຊາຍຝັ່ງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍສະຖາບັນອຸຕຸນິຍົມ, ອຸທິກກະສາດ

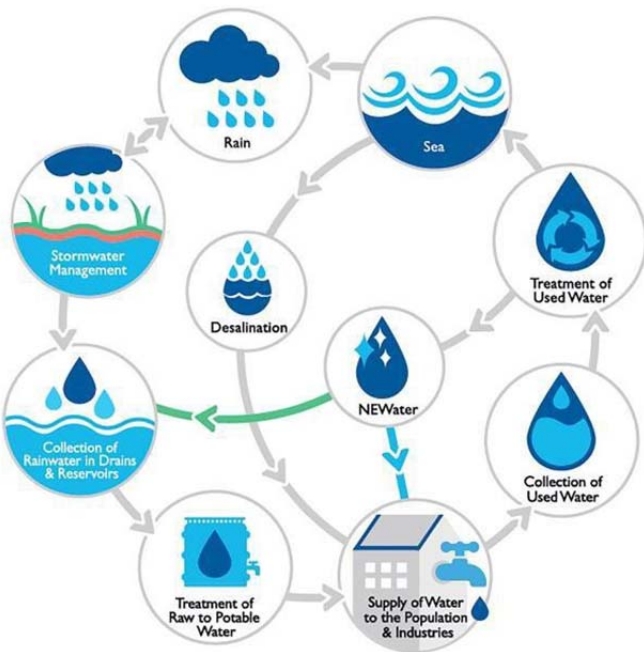


ຮູບ 4. ການເຊື່ອມໂຍງການຄາດເດົາການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດເຂົ້າໃນການສ້າງແຜນທີ່ອັນຕະລາຍແມ່ນເຄື່ອງດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດໃຫຍ່ຫຼວງ
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: JPS ແລະ NAHRIM, ມາເລເຊຍ

ແລະ ການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດແຫ່ງຊາດ (IMHEN) ຂອງຫວຽດນາມ ເຊິ່ງອີງໃສ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລະດັບທະເລທີ່ຄາດເດົາໄວ້.

ການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ: ການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລວມເອົາທຸກຄວາມຮູ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນສຳລັບການແຊກແຊງຕົວຈິງໃນລະດັບປະເທດ ແລະ ຂັ້ນລຸ່ມກວ່າ. ພາກພື້ນອາຊຽນເຮັດໄດ້ດີຫຼາຍໃນຂົງເຂດນີ້ ໂດຍສະເພາະໃນທຸກຂົງເຂດທີ່ມີການອະທິບາຍວິທີປະຕິບັດທີ່ດີເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ຕາມທີ່ຊັບອກຜ່ານວິທີປະຕິບັດຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໃນຫົວຂໍ້ນີ້, ເນື່ອງຈາກຄວາມມຸ່ງໝັ້ນໄລຍະຍາວຂອງປະເທດສະມາຊິກໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາກສະໜາມຕົວຈິງ ແລະ ການມີຢູ່ຢ່າງພຽງພໍຂອງຄູ່ຮ່ວມງານດ້ານການພັດທະນາທີ່ເຕັມໃຈເຮັດວຽກກັບລັດຖະບານ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ. ໃນວິທີປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ທັງໝົດທີ່ອະທິບາຍຢູ່ພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ວິທີປະຕິບັດສຳລັບການປ້ອງກັນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນໄພນ້ຳຖ້ວມແມ່ນມີຫຼາຍສຸດ ຕາມມາດ້ວຍ ພະຍຸ, ດິນເຈື່ອນ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ. ວິທີປະຕິບັດສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໂດຍມີຕົວຢ່າງທີ່ໂດດເດັ່ນຈຳນວນໜຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ຂໍ້ສົ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສົນໃຈນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນໃນຊຸມປີບໍ່ດົນມານີ້. ການລວມເອົາຂໍ້ພິຈາລະນາເລື່ອງການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດເຂົ້າໃນຂໍ້ແນະນຳດ້ານການອອກແບບແມ່ນຂົງເຂດໃໝ່ບ່ອນທີ່ກົມໂຍທາ ແລະ ທາງຫຼວງ (DPWH) ຂອງຟິລິບປິນ ໄດ້ສ້າງຕົວຢ່າງສຳລັບສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງພາກພື້ນ. ໃນຂະນະທີ່ທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ຕ້ານທານນ້ຳຖ້ວມໄດ້ແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນພາກພື້ນ ອັນເປັນຜົນມາຈາກການພະເຊີນກັບນ້ຳຖ້ວມໃນຫຼາຍປີຜ່ານມາ, ຕົວຢ່າງຈາກກຳປູເຈຍ, ຫວຽດນາມ, ບຣູໄນ ດາຣູຊາລາມ ແລະ ຟິລິບປິນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຈຳເປັນໃນການເຊື່ອມໂຍງລັກສະນະຕ້ານທານນ້ຳຖ້ວມເຂົ້າໃນກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບວ່າດ້ວຍການກຳສ້າງອາຄານ. ຄວາມພະຍາຍາມຄວບຄຸມນ້ຳຖ້ວມຈາກແມ່ນ້ຳບາໂກໃນປະເທດມຽນມາ ແມ່ນສິ່ງສະເພາະບ່ອນທີ່ການລວມກັນຂອງອ່າງຊະລໍນ້ຳ, ຄອງລະບາຍນ້ຳທຽມ ແລະ ອ່າງເກັບນ້ຳຫຼາຍໆແຫ່ງລຽບຕາມແມ່ນ້ຳບາໂກ ແລະ ສາຂາຂອງມັນສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນນ້ຳຖ້ວມໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ໃນຂະນະທີ່ບັນຫາທີ່ເກີດຈາກແມ່ນ້ຳສະໄຕຕິກຢູ່ໃກ້ຄຽງຍັງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂໃນແບບທີ່ປະສົມປະສານກັນ. ເຂື່ອນຕ່າງໆນັບມື້ນັບໄດ້ຮັບການອອກແບບມາສຳລັບການໃຊ້ງານ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຫຼາກຫຼາຍຢ່າງ ໂດຍເຮັດໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມມີຫຼາຍສຸດ, ດັ່ງໃນກໍລະນີຂອງເຂື່ອນ

ຈາຕິເຮີ (Jatiluhur) ໃນແມ່ນ້ຳຈິຕາຣຸມ (Citarum) ຢູ່ປະເທດອິນໂດເນເຊຍ, ບ່ອນທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງນ້ຳໃຊ້ແບບປະສົມປະສານກັບສອງເຂື່ອນໄຟຟ້າທີ່ຢູ່ສ່ວນເທິງຂອງແມ່ນ້ຳ. ສະມາຄົມຜູ້ໃຊ້ນ້ຳກໍາລັງຊ່ວຍໃນການນໍາໃຊ້ນ້ຳຊົນລະປະທານທີ່ມີໃຫ້ແບບຈຳກັດຢ່າງມີກົດລະບຽບໃນຫຼາຍໆປະເທດສະມາຊິກທີ່ເປັນເຄື່ອງມືໃນການນໍາສະເໜີວິທີປະຕິບັດໃນການຄຸ້ມຄອງນ້ຳຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ (ເຊັ່ນວ່າ ກຳປູເຈຍ, ຟິລິບປິນ ແລະ ດິນໂດເນເຊຍ). ວິທີການ 'ປິດວົງຈອນນ້ຳ' ຂອງສົງຄາມໂປສິມຄວນໄດ້ຮັບການເວົ້າເຖິງໃນທີ່ນີ້ ສໍາລັບວິທີການທີ່ຄົບວົງຈອນຂອງມັນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນ້ຳ (ຮູບ 5).



ຮູບ 5. ການປິດວົງຈອນນ້ຳແມ່ນວິທີດີທີ່ສໍາລັບພາກພື້ນອາຊຽນໃນທັງໝົດ
ແຫຼ່ງ: ຄະນະກຳມະການສາທາລະນະປະໂຫກ ສົງຄາມໂປ

ການໃຊ້ນ້ຳທີ່ນໍາກັບມາໃຊ້ໃໝ່ ແລະ ນ້ຳຊົນລະປະທານໃໝ່ແບບເຊື່ອມໂຍງກັນໄດ້ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງໃນເຂດເປລິສ (Perlis) ຂອງມາເລເຊຍ ແລະ ການຂະຫຍາຍການກະສິກໍາແບບອະນຸລັກກໍາລັງຊ່ວຍຊາວກະສິກອນທີ່ຜະລິດພື້ນຖານໃນການປົກປ້ອງພືດຜົນຈາກການຂາດນ້ຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຝົນຕົກຢູ່ອິນໂດເນເຊຍ. ລະບົບໃຫ້ຄໍາແນະນໍາດ້ານອຸຕຸນິຍົມສໍາລັບກະສິກໍາທີ່ເປັນສະເພາະສະຖານທີ່ໄດ້ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດແກ່ຊາວກະສິກອນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໃນການຫຼີກລ່ຽງການສູນເສຍຜົນລະປຸກ ແລະ ມີປະສິດພາບສູງໃນການໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຢູ່ເຂດແຫ້ງແລ້ງພາກກາງຂອງມຽນມາ. ການນໍາໃຊ້ນ້ຳໄດ້ດຶງດູດຢ່າງສະຫຼາດກໍາລັງຊ່ວຍໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຊັບພະຍາກອນນໍ້າບາດານທີ່ມີຢ່າງເຫຼືອເພື່ອໃນຊ່ວງໄລຍະຂາດແຄນນໍ້າສໍາລັບຊາວກະສິກອນຫຼາຍລ້ານຄົນໃນຫຼາຍປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ (ເຊັ່ນວ່າ ຟິລິບປິນ, ອິນໂດເນເຊຍ, ຫວຽດນາມ, ມຽນມາ).

ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ: ຄວາມອາດສາມາດດ້ານວິຊາການຂອງມະນຸດແມ່ນບັດໃຈຈຳກັດສຸດທ້າຍທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂເພື່ອໃຫ້ມີການແຊກແຊງທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແລະ ນີ້ແມ່ນຂົງເຂດບ່ອນທີ່ອາດຈະເຫັນວິທີປະຕິບັດທີ່ດີຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ໃນຂະນະທີ່ສາມາດພົບເຫັນແຜນງານການຝຶກອົບຮົມ DRR ແລະ CCA ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໃນເຂດພາກພື້ນນີ້, ແຕ່ຄວາມຍືນຍົງຂອງພວກມັນຍັງເປັນທີ່ສົງໄສຢູ່ ເນື່ອງຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ກະແຈກກະຈາຍ ແລະ ການຂາດວິທີການທີ່ສອດຄ່ອງກັນ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ອິນໂດເນເຊຍປະກົດວ່າໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫານີ້ດ້ວຍວິທີການແບບຫຼາຍພາກສ່ວນໃນການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ແນ່ນອນ

ໂຮງຮຽນໃນສາຂາການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດກໍ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບການເວົ້າເຖິງໃນທີ່ນີ້.

ກໍາລັງມີການນໍາໃຊ້ການຮ່ວມມືກັບລັດຖະບານລະດັບປະເທດ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ແລະ ກັບຄູ່ຮ່ວມງານດ້ານການພັດທະນາອື່ນໆນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນໃນມາດຕະການສ້າງຄວາມອາດສາມາດຢູ່ໃນເກືອບທຸກປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ.

ແນວທາງໃນຕໍ່ໜ້າ

ໂດຍລວມແລ້ວ, ວິທີປະຕິບັດທີ່ດີຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຈາກລະດັບນະໂຍບາຍໄປຈົນຮອດລະດັບທ້ອງຖິ່ນທີ່ນໍາສະເໜີຢູ່ໃນເອກະສານນີ້ ຊຶ່ງບອກເຖິງທິດທາງທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ພາກພື້ນກໍາລັງກ້າວໄປ. ແນວໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຂອບເຂດທີ່ຫຼວງຫຼາຍສໍາລັບການຂະຫຍາຍພວກມັນທັງໃນແນວຕັ້ງ ແລະ ແນວນອນໃນດ້ານຈຳນວນຂົງເຂດທີ່ຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງບັນລຸໄດ້ ໂດຍແນເປົ້າໝາຍໃສ່ສະພາບການສະເພາະຂອງແຕ່ລະບ່ອນ (ການຂະຫຍາຍຕາມແນວນອນ) ແລະ ໃນດ້ານການກວມເອົາທຸກລະດັບບໍລິຫານປົກຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອບັນລຸໄດ້ການສ້າງນະໂຍບາຍທີ່ດີສຸດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພວກມັນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນໃນຕົວຈິງ (ການຂະຫຍາຍຕາມແນວຕັ້ງ). ການຂະຫຍາຍວິທີປະຕິບັດທີ່ດີດັ່ງກ່າວຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນຢູ່ໃນລະດັບປະເທດ ແລະ ການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນໂດຍສ້າງຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຜ່ານມາແລ້ວຢູ່ພາຍໃຕ້ການລິເລີ່ມຕ່າງໆຂອງອາຊຽນ.

ເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການດັ່ງກ່າວ, ຄະນະເຮັດວຽກວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ໄດ້ສ້າງແຜນວຽກສໍາລັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກອບນະໂຍບາຍ ແລະ ສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງກ່ຽວກັບການເຊື່ອມສານວຽກງານ DRR ແລະ CCA ເຊິ່ງເນັ້ນໜັກໃສ່ການລວມເອົາການປະເມີນຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດເຂົ້າໃນຂະບວນການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບວຽກງານ DRR ໂດຍການສົ່ງເສີມກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນດ້ານການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ, ການວາງແຜນເຊິ່ງພື້ນທີ່, ການເຊື່ອມໂຍງກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບ, ການໃຫ້ທຶນ, ການແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ ແລະ ຂໍ້ມູນ, ແລະ ການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ. ຄາດວ່າແຜນວຽກດັ່ງກ່າວຈະຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນໂດຍການໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆທີ່ລະບຸໃນເອກະສານນີ້ ແລະ ການລວມເອົາໜ່ວຍງານ ແລະ ສະຖາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມ.

ຕິດຕໍ່ສໍາລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ



ທີມງານໂຄງການ JICA:

ສະຖາບັນຍຸດທະສາດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທົ່ວໂລກ (IGES) ບໍລິສັດ CTI Engineering International Co., Ltd. ຊຶ່ງນໍາໂດຍຄະນະເຮັດວຽກວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຂອງຄະນະກຳມະການອາຊຽນວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ (ACDM), ກອງເລຂາອາຊຽນ ແລະ ອົງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງເທດຂອງຢີປຸ່ນ (JICA)